

Run4Unity

Chiara a szeretet művészetéről

„Egység. **Az egység nem utópia.** A tapasztalatunk is ezt mutatja. Emlékszem, hogyan született ez a gondolat. Háború volt, és az óvóhelyre menekültünk; akkor épp egy pince volt az óvóhelyünk, és magunkkal vittük az Evangéliumot. Ez volt az egyedüli, amit magunkkal vihettünk. Felnyitottuk, és a gyertyafénynél olvastuk.

Egyszer, pontosan ebben a pincében, ahogy kinyitottuk, Jézus főpapi imáján, az egységimán akadt meg a tekintetünk: **„Atyám, legyenek mindnyájan egy”**. Elolvastuk. Egy kicsit nehéznek tűnt, legalábbis az életkorunk és a vallásos tapasztalatunk miatt; de az volt a benyomásunk, hogy ez az alaptörvénye a később megszületett mozgalmunknak, melynek célja, hogy „legyenek mindnyájan egy”. Ez megérintett minket. Hogyan hozzuk létre az egységet? Hogyan segítsünk másokat az egység létrehozásában? Emlékszem, mindannyian odamentünk egy oltár köré, és azt mondtuk: „Jézus, Jézus, te az egységet akarod, ez a végrendeleted; **ha akarsz, használj fel ehhez minket is (...)**”. Mi, fiatal lányok, kértük ezt és reméltünk benne.

Az Evangélium tanított meg ennek élésére, az **Evangélium mondta meg, hogyan járuljunk hozzá az egyetemes testvériséghez**. Az Evangélium, melynek lényege a keresztény szeretet. Az Evangéliumból emelkedtek ki ennek a szeretetnek a sajátosságai, amelyeket igyekeztünk élni, most is igyekszünk élni, és másokkal éltetni.

Ez a szeretet nem szűkül le csupán a családjunkra vagy barátainkra. **Ez a szeretet mindenkit szeret**, mint az Atya, aki napot és esőt küld rosszakra és jókra egyaránt. Mindenkit szeretni kell. Ez a szeretet elsőként szeret, kezdeményező, nem várja el, hogy szeressék; mint Krisztus, akit az Atya elküldött a földre, hogy meghaljon értünk. Meghalt értünk, akik még bűnösök, tehát rosszak voltunk, nem szeretettünk. Ő volt a kezdeményező, elsőként szeretett. A mi szeretetünk is akkor igazán keresztény szeretet, ha elsőként teszi meg a lépést.

Aztán a másik, amit megtanultunk az Evangéliumból, hogy **úgy szeressük a felebarátot, mint önmagunkat**. Van egy szép mondata Gandhinak, így szól: „Te és én egyek vagyunk. Nem okozhatok neked fájdalmat anélkül, hogy ne sebezném meg saját magamat is”.

Ez a szeretet konkrét, nem érzelmösség vagy képzelődés, hanem tettekre kész, egyé válik a másikkal, szenved a másikkal, és orvosolja a szenvedését; örül a másikkal, és így megsokszorozódik az öröm, egyé válik a másikkal. Ez a szeretet Krisztust mutatja meg a többiekben, akkor is, ha a szeretet a testvér felé irányul, de a végső ítéletkor Jézus majd ezt mondja: „Nekem tetted, nekem tetted”, akár a jót, akár a rosszat.

Tudom, hogy ha így indulunk el, **ha ezt a szeretetet éljük, létrejön és előrehalad a keresztény forradalom**, amit az első keresztények éltek, és elterjedt az általuk ismert egész világon.